

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Плевен, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Радостина Т. Гергичанова

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА В. МАЧОРСКА
като разгледа докладваното от Радостина Т. Гергичанова Административно
наказателно дело № 20224430202359 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе
предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ.59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №22-0938-003041 от 15.08.2022 година на *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“, с което на А. П. Д. с ЕГН ***** от гр. Плевен на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 900,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за това, че на 18.03.2022 година в 15:37 часа на път 2-35, км. 14+400, с Брестовец, ул. „Ловешка“ с посока на движение към гр. Плевен управлявал специален автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № *** (собственост на „*** с ЕИК ***) със скорост 124 км/ч в населено място при максимално разрешена скорост на движение 50 км/ч, с наказуема скорост при отчетен толарнс от -3 км/ч - 120 км/час, като скоростта е измерена, фиксирана и заснета с техническо средство АТСС СПУКС ARH IAM S1 120ccfc и на водача е показана снимка с пореден номер 008819 – нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал жалбоподателят, който в законоустановения срок е подал жалба до Районен съд Плевен, с която моли съда да отмени по реда на чл. 63 от ЗАНН Наказателно постановление №22-0938-003041 от 15.08.2022 година на *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“ като незаконосъобразно. Основното релевирано в жалбата оплакване се изразява в твърдението, че

жалбоподателят не е автор на вмененото му нарушение, тъй като същото не и извършено виновно, а деянието е осъществено при крайна необходимост предвид обстоятелството, че управляваният автомобил е със специален режим на движение по смисъла на чл. 91, ал.3 от ЗДвП и по време на засичане на скоростта на движение е бил с включени звуков и светлинен сигнал, поради транспортиране пациент със здравословно състояние предполагащо риск за живота му.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от пълномощника си – адв. Вл. П. от САК, който поддържа изложените в жалбата оплаквания и моли съда да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразно наказателно постановление №22-0938-003041 от 15.08.2022 година на *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“.

Страната - *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“ не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с образуваната административно-наказателна преписка, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с изявен правен интерес и в законноустановения в чл. 189 ал. VIII от ЗДвП преклузивен срок. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

С оглед събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жлбоподателят А. П. Д. работел по трудов договор от 07.07.2017г. в Многопрофилна болница за активно лечение „*** – гр. Плевен на длъжност ***. В изпълнение на служебните си задължения на 04.08.2022 година същият управлявал специален автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № ***, собственост на „*** с ЕИК *** като в 15:37 часа се движел с включена звукова и светлинна сигнализация на път 2-35, км. 14+400, с Брестовец, ул. „Ловешка“ с посока на движение към гр. Плевен, тъй като извършвал спешен транспорт на *** пациент – А.М.С., транспортирана от Велико Търново за спешна кардиохирургична интервенция. В посочения пътен участък посредством техническо средство АТСС СПУКС ARN IAM S1 120ccfc била засечена скорстта на управляваното от жалбоподателя МПС, представляващо специален автомобил в населено място, а именно - 124 км/ч при максимално разрешена скорост на движение 50 км/час.

На 04.08.2022г. бил съставен АУАН, Серия Д №123378 на 04.08.2022г. за това, че на 18.03.2022 година в 15:37 часа на път 2-35, км. 14+400, с Брестовец, ул. „Ловешка“ с посока на движение към гр. Плевен, жалбоподателят А. П. Д. управлявал специален автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № ***, собственост на „*** с ЕИК *** със скорост 124 км/ч в населено място при максимално разрешена скорост на движение 50 км/ч, като е отразено, че наказуемата скорост при отчетен толарнс от -3 км/ч е със

стойност 120 км/час, като скоростта е измерена, фиксирана и заснета с техническо средство АТСС СПУКС ARH IAM S1 120ccfc и на водача е показана снимка с пореден номер 008819. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН на 15.08.2022г. било издадено Наказателно постановление №22-0938-003041 от 15.08.2022 година на *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“, с което на А. П. Д. с ЕГН ***** от гр. Плевен за това, че на 18.03.2022 година в 15:37 часа на път 2-35, км. 14+400, с Брестовец, ул. „Ловешка“ с посока на движение към гр. Плевен управлявал специален автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № *** (собственост на „*** с ЕИК ***) със скорост 124 км/ч в населено място при максимално разрешена скорост на движение 50 км/ч, като наказващият орган е приел, че наказуемата скорост при отчетен толарнс от -3 км/ч е 120 км/час и за по чл. 21, ал.1 от ЗДвП наложил на жалбоподателя на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 900,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена, след анализ на ангажираните в хода на проведеното съдебно следствие писмени и гласни доказателства и доказателствени средства. Съдът обсъди показанията на актосъставителя Х. В. Д. и свидетелите Л. Н. Л. и Р. П. Ш., като прие същите с доверие като логични, последователни, непротиворечиви и взаимно допълващи се. От същите се установява, че АУАН е съставен въз основа на снимков материал, заснет с одобрен тип средство за измерване относно движение с превишена скорост на специален автомобил в процесния пътен участък на на 18.03.2022 година. В този смисъл е приобщеното веществено по делото - снимка, направена с с техническо средство АТСС СПУКС ARH IAM S1 120ccfc като на 18.03.2022г. същото е заснело в 15:37:43.2 часа преминаването през място с GPS координати 43.356400 24.61400 на автомобил с рег. № *** с поставен надпис на английски език на предния капак, обозначаващ „***“ със скорост от 124 км/ч при лимитирана такава от 50 км/ч за този пътен участък. От показанията на свидетелката Р. П. Ш. се доизяснява, че кам момента на извършване на твърдяното нарушение жалбоподателят Д. е изпълнявал трудовата си функция, произтичаща от заеманата длъжност *** в МБАЛ „*** – гр. Плевен, като е извършвал спешен транспорт на *** пациент – А.М.С., транспортирана от Велико Търново за спешна кардиохирургична интервенция. В подкрепа на показанията и са приобщените към доказателствената съвкупност по делото по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, а именно: Трудов договор от 07.07.2017 година, Писмо изх. № 504/20.07.2022 година, Епикриза на А.М.С. от 18.03.2022 година. В подкрепа на възприетата от съда фактическа обстановка са и останалите присъединени по делото доказателства, а именно: АУАН, Серия Д №123378 на 04.08.2022г., Наказателно постановление №22-0938-003041 от 15.08.2022 година на *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“, Справка за нарушител/водач, 2бр. Удостоверение за актуално състояние, 2 бр.

Декларация по чл. 188 от ЗДвП, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г., покана, Копие от СУМПС.

Съдът констатира, че в хода на административно-анаказателното производство пред наказващия орган е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, изразяващо се в неясно формирано административно нарушение. Видно от АУАН и НП е че в тях е посочено, че скоростта на движение на процесния специален автомобил е 124 км/ч при максимално допустима – 50 км/ч, като същевременно се твърди, че наказуемата скорост при отчетен толарнс от -3 км/ч е 120 км/час, което е преди всичко аритметически неточно. Така допуснатото нарушение е съществено, тъй като пречатства правото на наказаното лице да узнае за какво конкретно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност и да организира защитата се, като същевременно не може да бъде санирано в хода напроведеното съдебно следствие. В случая при неизяснена стойност на наказуемата скорост съдът не може да прецени и правилността на наложеното наказание, доколкото санкционната норма, отразена в чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП предвижда за превишаване над 50 km/h - с глоба 700лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лева. Така допуснатото съществено процесуално нарушение е самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

По делото е безспорен факта, че на 18.03.2022г. управляваното от жалбоподателя МПС се е движело в 15:37 часа през населеното място с. Брестовец, обл. Плевен със скорост 124 км/час. Обсъдените по-горе писмени и гласни доказателства установяват по категоричен начин, че в този момент управлваният от жалбоподателя автомобил се е движел по маршрута град гр. В. Търново – гр. Плевен, превозвайки пациент в тежко и животозастрашаващо състояние, налагащо спешна кардиохирургична интервенция. Автомобилът е бил тип „***“, „реаномобил“, оборудван със специалната медицинска техника, спешният и критичен пациент е бил включен към мониторите и кислородния апарат в реаномобила, а последният се е движел с включени светлинни и звукови сигнали. Съгласно чл. 91, ал. 1 ЗДвП моторни превозни средства със специален режим на движение са автомобилите и мотоциклетите, които при движението си подават едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя и/или червена светлина и специален звуков сигнал. В ал. 3 на посочената разпоредба са изброени ведомствата, чиито автомобили ползват специален режим на движение и сред тях е Спешна медицинска помощ. Същата е регламентацията и в Наредба № I-141 от 18.09.2002 г. за условията и реда, при които се ползва специален режим на движение от моторните превозни средства, издадена от министъра на вътрешните работи, като в чл. 3, ал. 3 на същата е предвидено, че специалният режим на движение на моторните превозни средства се използва само при служебна необходимост и във връзка с изпълнението на задачи, произтичащи от спецификата на дейността. Действително МБАЛ „***-гр.

Плевен не е част от системата на Спешна медицинска помощ, която е отделна структура със своите ЦСМП в страната, и съответно специализираните болници за активно лечение не са упоменати в разпоредбите на ведомствата, чиито МПС могат да ползват специален режим на движение. На още по-силно основание сред посочените лица не може да е и собственикът на автомобила „***“ ООД. Същевременно дадената в [чл. 91, ал. 1 ЗДвП](#), респ. в [чл. 3, ал. 1](#) от цитираната наредба дефиниция на МПС със специален режим на движение се отнася до автомобила без значение кой е неговият собственик. В настоящия случай е безспорно установено, че процесният автомобил е „специален“ такъв. Това определение на МПС е възприето и отразено и в процесните АУАН и НП. От събраните свидетелски показания следва, че този автомобил при движението може да подава специални светлинни и звукови сигнали, а това го причислява към понятието за МПС със специален режим на движение по смисъла на [чл. 91, ал. 1 ЗДвП](#). Следователно въпреки липсата на изрично упоменавање на МБАЛ в разпоредбата на [чл. 91, ал. 3 ЗДвП](#), то фактът, че същите по необходимост и задължително ползват в своята дейност линейки сочи, че ползваните от тях автомобили, имащи звукова и светлинна сигнализация, са категорично такива със специален режим на движение. На много по-голямо основание от поводите за използване на този режим от МПС на другите упоменати ведомства следва да се ползва такъв режим на движение, когато се спасяват човешки животи. При конкретизиране на визираните в [чл. 3, ал. 3](#) от Наредба № I-141 от 18.09.2002 г. за условията и реда, при които се ползва специален режим на движение от моторните превозни средства задачи, произтичащи от спецификата на дейността, едва ли би имало по-важни такива от спасяването на човешки живот – неотменимо право на човека, гарантирано от [чл. 28 от Конституцията](#) на Р България. Ето защо съдът намира, че управлението от жалбоподателя автомобил по време на установеното и описано в НП нарушение попада изцяло в законовото понятие за МПС със специален режим на движение по смисъла на [чл. 91, ал. 1 ЗДвП](#), независимо от собственика на същото. В случая водеща роля има не собственика, а трайното предназначение на МПС и задачата, за която е ползвано в конкретната ситуация. От свидетелските показания става ясно, че в съответствие със ЗДвП и цитираната наредба жалбоподателят е включил през цялото пътуване светлинната сигнализация, а в зависимост от пътната обстановка специалният звуков сигнал е ползван временно по преценка на водача на превозното средство, както изисква [чл. 4](#) от Наредба № I-141 от 18.09.2002 година. Наред с всичко посочено съдът намира и за основателно изложеното в жалбата съображение за приложимост на института на крайната необходимост в настоящия случай. Съгласно [чл. 8 ЗАНН](#) не са административни нарушения деянията, които са извършени при крайна необходимост. И тъй като в ЗАНН липсва легално определение за това понятие, по силата на препращащата норма на [чл. 11 ЗАНН](#), относима е дефиницията по [чл. 13, ал. 1 НК](#), според която не е общественоопасно деянието, което е извършено от някого при

крайна необходимост - за да спаси държавни или обществени интереси, както и свои или на друго лице лични или имотни блага от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените от деянието вреди са по-малко значителни от предотвратените. Отнесен към фактите по настоящия случай, този институт е налице, тъй като управлявайки реаномобила с превишена скорост, жалбоподателят е нарушил установените правила за допустимата скорост на движение, но същият е извършил това, за да спаси „лични блага“ на друго лице от непосредствена опасност, а именно: живота на пациента при установеното негово критично състояние. Наред с това от деянието на жалбоподателя не са произтекли вреди за някого, а единствено положителен изход за транспортирания пациент. Ето защо и преценено през критериите на „крайната необходимост“ деянието на жалбоподателя не представлява административно нарушение. Като не е отчел горепосочените особености на деянието по време на проверката, която е длъжен да направи съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН, събирайки допълнително доказателства и изяснявайки спорните обстоятелства, административно-наказващият орган е издал наказателно постановление при нарушение и на материалния закон, като е наложил административно наказание за деяние, което не съставлява административно нарушение. Ето защо и обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно.

Водим от горното и на осн.чл. 63 ал. 2, т.5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление №22-0938-003041 от 15.08.2022 година на *** сектор към ОДМВР-Плевен, сектор „ПП“, с което на А. П. Д. с ЕГН ***** от гр. Плевен на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 900,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено на 18.03.2022 година в 15:37 часа на път 2-35, км. 14+400, с Брестовец, ул. „Ловешка“ нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Плевен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____